A BÍRÓSÁG HATÁROZATA

(az eljárási szabályzat 123b. cikke alapján létrejött különtanács)

2011. február 8.

A C-17/11. RX. sz. ügyben,

az első főtanácsnok által az Európai Unió Bírósága alapokmányának 62. cikke alapján 2011. január 12-én előterjesztett felülvizsgálati indítvány tárgyában,

A BÍRÓSÁG (a Bíróság eljárási szabályzatának 123b. cikke alapján létrejött különtanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano (előadó), J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts és J.-C. Bonichot tanácselnökök,

meghozta a következő

Határozatot

1 Az első főtanácsnok felülvizsgálati indítványa az Európai Unió Törvényszékének (fellebbezési tanács) a T-143/09. P. sz., Bizottság kontra Petrilli ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletére (az EBHT-ban még nem tették közzé) vonatkozik, amelyben

a Törvényszék elutasította az Európai Közösségek Bizottsága által az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének (második tanács) az F-98/07. sz., Petrilli kontra Bizottság ügyben 2009. január 29-én hozott ítélete (EBHT-KSZ 2009., I-A-1-13. o. és II-A-1-41. o.) ellen benyújtott fellebbezést.

2 A felülvizsgálati indítvány tárgyát képező ítélet az első főtanácsnok álláspontja szerint arra utal, hogy nem egységes az Európai Unió Törvényszéke által az Európai Unió közszolgálati ügyekben fennálló, szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételeire vonatkozóan kialakított ítélkezési gyakorlat, különösen azon feltétel tekintetében, hogy fenn kell állnia az uniós jog érintett intézmény általi, kellően súlyos megsértésének. Ezen ítéletben ugyanis a Törvényszék – a T-57/99. sz., Nardone kontra Bizottság ügyben 2008. december 10-én hozott ítéletben (EBHT-KSZ 2008., I-A-2-83. o. és II-A-2-505. o.) kialakított, ellenkező értelmű megoldástól eltérve – kimondta, hogy e feltétel már akkor teljesül, ha az érintett intézmény jogsértést követ el, és nem kell vizsgálni, hogy e jogsértés az említett intézmény mérlegelési jogköre korlátainak nyilvánvaló és súlyos megsértését jelenti-e.

3 Ezenfelül, bár a Bíróság már kifejtette, hogy melyek az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításának általános feltételei (lásd többek között a C-352/98. P. sz., Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ügyben 2000. július 4-én hozott ítéletet [EBHT 2000., I-5291. o.]), az első főtanácsnok álláspontja szerint azonban abban a kérdésben még nem foglalt állást, hogy az EUMSZ 270. cikk, valamint az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának 90. és 91. cikke alapján előterjesztett közszolgálati peres ügyek sajátosságai igazolják-e, hogy az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására ezen a területen speciális feltételek vonatkozzanak.

4 Ilyen körülmények nem igazolják az indítványozott felülvizsgálatot. Egyrészt ugyanis a Bíróságnak nem feladata, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében arról határozzon, hogy a Törvényszék által fellebbviteli bíróságként kialakított ítélkezési gyakorlatban bekövetkezett változás megalapozott-e. Másrészt az a körülmény, hogy a Bíróság még nem foglalt állást valamely jogkérdésről, önmagában nem igazolhatja az Európai Unió Bírósága alapokmányának 62. cikkén alapuló felülvizsgálatot, mivel ma már kizárólag az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének és az Európai Unió Törvényszékének a feladata a közszolgálati ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlat fejlesztése; a Bíróság csak annak megakadályozására rendelkezik hatáskörrel, hogy a Törvényszék határozatai sértsék az uniós jog egységességét és koherenciáját.

5 Márpedig a jelen ügyben a Törvényszék fent hivatkozott Bizottság kontra Petrilli ügyben hozott ítéletének vizsgálata nem utal arra, hogy fennáll az említett sérelem komoly veszélye.

A fenti indokok alapján a Bíróság (az eljárási szabályzat 123b. cikke alapján létrejött különtanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Unió Törvényszékének a T-143/09. P. sz., Bizottság kontra Petrilli ügyben 2010. december 16-án hozott ítéletét nem kell felülvizsgálni.

Aláírások